

Adito igitur piculo indigne tractantium ac percipientium corpus dominicum. nunc de fructu et utilitate quam assequuntur hi qui in statu gratie illud sacrosanctum corpus christi percipiunt cupio informari.

Ca. .XXIII. **A**

Hoc precipue sci

re debes quod anima nullam salutem assequi poterit sine huius salutiferi cibi christi corporis viz digna sumptione. Teste remigio qui dicit nulla est nobis salus corporis et anime absque carnis et sanguinis susceptioe. in hoc enim sacramento ut dicit richardus de sancto victore. tota salus consistit fidelis anime. quod omnem gratiam quam habet homo. mediante christi sacramento illi tribuit. Unde dicitur. De donum celestis gratie sancta eucharistia tribuit mediante. Unde notandum quod dominus noster declarare volens magnam caritatem quam erga nos habet non solum ad videndum sed etiam ad palpandum et comedendum seipsum nobis tribuit. Unde crisostomus. Hoc fecit christus docens nos ad maius amicitie sedus suamque caritatem declarans erga nos. prestans se non solum videri desiderantibus sed et palpare et comedere et amplecti. hec crisostomus. Tractare autem et manducare corpus christi est vitam eternam habere. Unde ipse dominus dicit panis quem ego dabo. caro mea est pro mundi vita. Et bene dicitur vita. sicut enim vita naturalis est in membris eo quod vniuntur capiti a quo recipiunt in fluentiam sensus et motus. sic in fidelibus qui sunt membra christi vita spiritualis conseruat eo quod vniuntur capiti christo per hoc amoris sacramentum. Bene autem dicit mundum quod alia sacramenta solum perficiunt ipsi recipienti. solus enim baptisatus recipit gratiam baptismalem et non alij. Sacramentum autem eucharistie non solum

perficit sacerdoti sumenti sed etiam toti ecclesie etiam illis qui sunt in purgatorio. Et ratio est quod eucharistia non est tantum sacramentum sed et ecclesie sacrificium in quantum pertinet christum passum. Et ideo dum offertur ab ipso sacerdote perficitur omnibus christi fidelibus. si autem sumatur alio modo sicut a layco tunc solum perficitur sumenti. quod officium eius est non offerre sacrificium sed tantum sumere sacramentum. Sequitur. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem habet vitam eternam. post hanc vitam. aut potest dici habere vitam eternam etiam in presentia. sicut enim cibum corporalis non solum nutrit et conseruat vitam. sed deducit etiam ad perfectam quietatem sicut visus sacramenti perducit hominem ad gratie summationem que est gloria eterna. Et hoc est quod dicitur. Qui manducat meam carnem non tantum sacramentaliter sed etiam spiritualiter percipiens effectum sacramenti habet vitam eternam quod habet deus inhabitantem qui est vita eterna. Ad hoc etiam in presentia vita parua est hec mensa cum in illa sumatur hec eucharistia. que quidem liberat a malo ac conseruat in bono. delet venialia cauere mortalia. huius etiam virtute sacramenti vniuersae virtutes augetur. et omnium gratiarum fructus exuberat. **U**bi sciendum quod eucharistia sacramentum est vniuersum quod per eius susceptionem omnes efficiuntur vni in christo. Et ideo bene spiritualis manducatio vocatur communio per ipsam namque sanctam communionem quasi membra incorporamur christo. Unde dicit damascenus. Propterea communicamus ad inuicem per ipsam christo. et percipimus carnem et veritatem quod ex vno pane assumimus omnes vnum corpus et vnum sanguinem et membra generamur incorporati christo. hec damascenus. Unde primus et principalis eius effectus eius iam

vntū corpi cristi mystico p caritatē
 magis vnire. magis at vnire est tripli
 citer. quia aut quis vnitur maiori vin
 culo vt ille magis qui habet maiore ca
 ritatem aut qz eodē vinculo vnti stric
 tus vt ille qui scōz eundē habitū fer
 uentius amat aut qz eodē firmiter vt
 ille qui in eodē habitu est magis ra
 dicatus. **Dicit ergo hoc sacramentū**
 magis vnire qz digne accedētem red
 dit feruenciozem. **Et ex hoc qz reddit**
 caritatem magis ignitam. adiuuat ad
 psumēdum peccati venialis rubiginē.
Et ex hoc qz magis firmat adiuuat ad
 vitādū omnia scelera et recte adiutorū
 vntū vnūqz valet ad augmentū virtu
 tum et maxime caritatis. feruor ei ca
 ritatis. quotidie minuit p malia.
 ideo oportet p hūc cibū restaurari p
 dicit. **hec etiam esca spiritualis i illis**
 qui salubriter percipiūt eā et sensum
 munit ab illicitis et in grauioribz pec
 caris custodit omnino a consensu. **Un**
 cū aliquis rarius solito vel mirius sen
 tit motus vicioz gratias agat huic sa
 cramento. qz hoc opaf in ipso. **C**
De hoc bea. ber. sic dicit. Duo sacramē
 tum corpi dñi opaf in nobis. vt vi
 telicet sensum munit. et in grauioribz
 oribz peccatis tollat oīno sensuz. **Et**
 bi gratia. **Si quis nostrū nō tam cre**
 bros vt solebat nec tam acres sustinet
 ita cū die motus inuidie luxurie ac ce
 teroz vicioz. gratias agat corpi et san
 guini dñi nostri. qm virtus sacramēti
 opaf in eo. **hec ber. Naz post h? cibi sa**
 luberrimi perceptōnem fit homo mā
 suetioz ad correptōz. potencioz ad la
 borē. feruencioz ad deuotionē. ac deu
 otior ad ceterarū virtutū opacōz. effec
 tū aut et virtutē h? sacrosancti sacramē
 ti sic dicit beatus **Ber. Corpus cristi ē**
 pegrinantibz dieta. egrotis medicia
 debiles pfortat. valentes delectat. **lāg**

uores sanat. sanitatē pseruat. fit homo
 mansuetioz ad correptōz. porē cior ad
 laborem. ardentioz ad amorem. sagat
 tior ad cautelam. ad obediētiā promi
 or. ad gratiaz actōz deuotioz. **hec ber.**
Igitur accedamus ad hūc spūalē ci
 bū qui est panis vite et cor hominis in
 oī bono pfirmat et remissionē peccato
 rū pstat **De quo yfido. ait. hic cib? nō**
 corpus ipīgnat s? cor hoīs cōfirmat.
 hic est panis vite qui ergo vitā mādu
 cat. mori nō pōt. accedite igif ad euz
 et saturemī qz pāis est accedite ad eū
 et illuminamī qz lux ē. accedite ad eū
 vt liberemini. qz vbi spūs dñi ubi liber
 tas. accedite ad eū vt absoluamī quia
 remissio peccatorum est. **hec yfidorus**
Et sciendū qz sicut filius recipit vitaz
 a patre sic qui vnitur cristo p corpi
 illius pceptōnem habet vitaz a cristo
 sed differenter **De quā differētia tho**
 mas super iohāne sic ait. **Filius p p**
 vnitatem quā habet a patre recipit vi
 tam a patre. ergo qui vnitur xpo habz
 vitam a cristo sed differenter. nā fili?
 habet pprium qz sic est a patre qz tam
 recipit totam plenitudinē diuine na
 ture intrī qz quicquid est naturale pa
 tri sit etiaz naturale filio. **Creatura ve**
 ro accipit aliquā pfectōz et vitam pri
 cularem. id est participatā nō autē es
 sentialem qd ipm est vita in quolibet
 aut genere rez qd est p essenciā est cau
 sa eoz que sunt per participatōz sicut
 ignis est causa oīm ignitoz. **Qd igif**
 per essenciam est vita. causa est et prin
 cipiū oīs vite. **Sicut igif pater pāa**
 causa est vite viuenciu. ita et filius. qz
 autem dicit. **Sicut misit me viuēs pa**
 ter loquitur d processione sua a patre
 cum vero dicit **Qui manducat me et**
 ipse viuet ppter me. loquit de participati
 one corpi et sanguinis sui q nos effi
 cimus meliores **hec Thomas.** **D**

Considerandum est etiam ut ait Dugo
 q̄ sapia .acreatavicz x̄pus ihesus do-
 minus .oster qui sem p̄visibilia ma-
 nifestat voluit ostēdere quō ip̄a an̄iarū
 cibus ⁊ refectio est. Et p̄pterea carnez
 assumptā nobis in edulū p̄posuit ī sa-
 cramento ut p̄ cibū carnis ad gustū in-
 vitaret divinitatis .Ixc bugo. Igitur
 ihesus x̄pus in sacramēto verus cibus
 ē. ⁊ vere gustabilis . ut p̄ gustū corp̄is
 eius p̄veniat ad gustū divinitatis ei⁹
 q̄ ip̄a est via sc̄dm humanitatē ad ei⁹
 divinitatē. Sūme aut̄ necessarius est
 ad hoc ut ad gustū intime divinitatis
 p̄tingatur p̄ corpus cristi in sacramen-
 to. q̄ sensus corp̄alis aliquo sensibili
 signo determinet ⁊ foueat. ⁊ intelec-
 tus lum̄ie sup̄naturali fidei p̄fortetur
 ⁊ voluntas caritate inflāmet. ⁊ sic
 per manducatōz corp̄is cristi sp̄uales
 ad gustū abscondite divinitatis prin-
 gatur. Unde dñs d̄t. Ego sum hostiū
 vicz sensui corp̄ali p̄ signa sēnsibilia
 monstratū. Ego suz hostiū intellectui
 p̄ fidem rectā referatū. Ego sum hosti-
 um voluntati p̄ caritatem feruidā ap-
 tuz gustatū ⁊ inhabitatū. Ego inquit
 dñs suz hostiū sc̄z sensui corp̄ali p̄ sig-
 na sensibilia monstratū in sacramen-
 to sc̄z p̄ sensibiles sp̄es sacramētales
 panis ⁊ vini. **E** Unde d̄t Dugo
 Ne humana infirmitas contactū car-
 nis in sumptione h̄reret ido sub cō-
 sucti edulij sp̄em illam velavit in sum-
 ptōe corp̄is ⁊ sanguinis x̄pi ex divini-
 tate x̄pi ⁊ eciā intellectus credendo ⁊
 affectus diligēdo determinate dirigere-
 tur ad cibuz quem pater signavit sub
 sp̄ibus panis ⁊ vini. que eciam signāe
 perfectōz esse ⁊ sic sumendam p̄posuit
 ut sensus in vno foueret ⁊ fides in al-
 tero edificaretur. refouentur em̄ sen-
 sus in vno duz solita tantum ⁊ p̄suetā
 perceperit. Edificat̄ aut̄ fides in alte-

ro. dum in eo qd̄ videt quale sit illud
 quod nō videt agnoscit. Ixc bugo.
E Ego sum hostiū intellectui p̄ fi-
 dem p̄fectam referatū. vñ crisostom⁹.
 in tractatu d̄ simbolo sic dicit. Fides
 est lumen an̄ie. ostiū vite fundamētuz
 vite eterne. Et ysaie sepr̄io fm̄ vnay
 translatoz d̄z. Nisi crederitis nō in-
 telligetis. Ergo p̄ fidem intratur ad
 veritatis p̄gnitionem. Et augu. sup̄ io-
 hānē dicit. Noli intelligere ut credas
 sed crede ut intelligas. Intellectus ei
 est merces fidei. Fides m̄det te ut in-
 tellectus repleat te. Ixc Aug. Intelec-
 tus em̄ humanus sine radio fidei cre-
 ca diuina q̄si cecus est. Un̄ ip̄ossible
 ut intellectus intelligat corpus x̄pi ut
 existit sub sp̄ebz sacramētalibz nisi lu-
 mine sup̄naturali certissime fidei illu-
 mine ⁊ dirigat. alias non viderit ri-
 uulos fidei butiri ⁊ mellis. **A**it iob
 qd̄ exponens bea. gregori. mora. vic
 Butirz nascit̄ ex carne ⁊ signat x̄pi hu-
 manitatē. Mel vero descendit ex aere
 siue roze ⁊ significat x̄pi divinitatem.
Et his duobz fluūt riuuli p̄replatois
 humanitatis ⁊ p̄templatois divinita-
 tis quos solū fideles in tanta plenitu-
 dine q̄nq̄ p̄cipiūt ut videant qd̄ dice-
 re nō valeant. attingit em̄ fides in acce-
 sa. ait Bern̄ sup̄ cantica q̄ p̄ fidē in-
 tellectus illuminatus ⁊ p̄fortatus attingit
 hāc veritatem indubitatē q̄ x̄ps
 vere est in sacramento ⁊ veritas vere in
 x̄po. Un̄ huius sacramēti misterium
 nō nūq̄ vaf agnoscit quozdā de uo-
 tis cordibz ⁊ si nō sp̄ tñ q̄nq̄ ex sp̄iali
 gratia. ut quodā mō ineffabiliter p̄ci-
 piant veritatem huius sacramēti p̄
 gratiā eis infusam. p̄ quā congno-
 q̄s huius ineffabilis sacramēti veri-
 tā existentia ⁊ presentia ut p̄ tunc fi-
 des quodā mō actualiter cessare vide-
 atur ⁊ res putet̄ transisse in verā p̄fectā

tamq̄ p̄gnitōz. In hac aut̄ felici hora
cū talis mirifica p̄gnitō cor possederit
homo deuotus in magnā p̄punctiōz et
deuotionē rapit. Nā si peccator aliqui
fuit p̄ suis excessibz in lacrimas resolu-
uit. q̄z suū iudicē et qui iudicat uiuos
et mortuos principaliter in hoc sacra-
mento adesse sentit. Si uero aliquis
minus excessit uel ea que p̄misit per lō-
gā penitentiā sufficienter deterfit ac-
cepta fiducia de speremē et de introitu
celestis patrie in magnā anī exultatō-
nem et feruidā deuotionē cordis exur-
git et inardescit. q̄z illū in hoc sacramē-
to adesse p̄gnoscat. qui uita et gloriā
eternā suis dilectoribz post hāc uitaē
dare p̄sueuit. Et quanto quis corde et
corpore mundioz fuerit et in religiosa
uita p̄fectior tanto habundācius huius
uisuū gratia p̄sueat. hoc tñ non scōz
p̄munē cursū fit cū oīm sciāz elemen-
ta et p̄cipia hęc excedat p̄gnitō. Nec
etiā ip̄s quidē carissimis hęc gratia
semper adest dō melius eis p̄ fidei p̄ci-
pia. p̄uidente sed solū interdū cum
uis anī ad sup̄na rapit et ad celestia
miseria p̄gnosca eueniat. p̄tunc
diuina gratia hęc uolūta similia digna
tur mōstrare. que reuelat occulta et ad-
inuisibilia et archana secretorū dei ex-
tollit. a quibz tñ cū auulsus fuerit eue-
nit. rē sequit̄ ego sum hostiū uolū-
tati p̄ caritatē feruidā aptū gusta-
tū et inhabitatū. q̄z qui manducat car-
nē meā et bibit sanguinē meum in me
manet et ego in eo. hęc aut̄ manducatō
fit sp̄ualiter. māducare itaq̄ sp̄ualit̄
est attingere ad rem huius sacramēti
¶ Res aut̄ huius sacramenti ē du-
plex. q̄z una cōtenta et significata et hęc
est xp̄s integer qui p̄tinet sub sp̄ibus
panis et uini. Alia est res significata et

non p̄tenta et hęc est corpus xp̄i mysticū
quod est ecclesia. Ille igit̄ manducat. spi-
ritualiter qui xp̄o p̄iungit p̄ fidē et ca-
ritatez. Fides aut̄ p̄tinet ad p̄gnitōz ca-
ritas ad resectōz. ideo etiā unitur cor-
pori xp̄i mystico scz eccie. Ex ista autē
manducatōe oritur attingentiā sp̄ual̄
alias xp̄o nō incorporarem. dū carnē
eius gustamus. De ista incorporatōe
bea. aug. sup̄ iohānē sic dicit. O sacru pi-
eratis. o signū unitatis. o uinculū cari-
tatis. qui uult uiuere accedat credat i
corporez ut uiuificet. Et hugo de san-
cro victore. sup̄ septimo āgelice ieiari-
chie sic dicit q̄ ista manducatio dicit̄ uiui-
ficatō est q̄z unū secū efficit omēs qui-
bus se p̄bet sumendum. Dicat igitur
manducans illud. Cān. quinto Come-
di fauū cū melle meo. Fauus sicut di-
cit origenes. Est cera uirginea cellul-
distincta melle repletis igit̄ quid est a-
liud comedi fauū cū melle meo nisi
māducaui corpus uirginee carnis dī-
cissima diuinitate repletū. et sic p̄ gu-
stum humanitatis puenit ad gustum
diuinitatis. Un̄ quisquis est religio-
sus et huius sacramenti saporem tibi
inexpertū experiri desideras. cura ani-
mam tuā prius abstrahere a negociis
secularibz a uicis et carnalitatibz. ut
eius sumptōz p̄cedat. p̄funda p̄reitō et
pura p̄fessio. Item q̄ actualis deuotō
potius te trahat ad hoc sacramentum
q̄z indulta consuetudo. Ardētissimis
etiā affectōibz ac sanctissimis medita-
tōibz tanq̄z rosas rubescētibz et lilis al-
bescentibz hospiciolū cordis tui ad or-
na et thalamū tanto sponso peruerā pa-
cem cordis p̄para. Et cū p̄sentē suscep-
eris intra cordis brachia ip̄m recla-
per exclusionē omnis terreni et carnal-
amoris et inclusionē sponsi celestis ut
merearis uniri cū ip̄o et uidere et gusta-
re q̄z suauis est dñs. Felix qui hoc gu-
statis et uini. **R**. ij.

fitu interno percipere meruit. qui hoc per
 verā experientia magis q̄ p̄ verba vel
 scripta cognovit. In hac felicitatione
 si processa fuerit de sup̄ ineffabilis pau-
 satio raptica preplatō et inusitata fru-
 ctio illius sumi et vere p̄ntis boni. que
 etiam sursum trahat ad purā preplati-
 onē dilecti pauli p̄ transmigrare faci-
 at. gratias referat homo bonarū oī in
 largitōnū nec se verbis effūdāt. sed se-
 cretū secrete teneat. et cū p̄fundo cor-
 dis gemitu ī hanc vocē erūpat et dicat
 vere tu es deus absconditus. Et q̄ oculus
 nō vidit nec auris audiuit nec in
 cor hōis terrestriū ascendit. nō solum
 que deus electis suis in futuro reſuat
 sed nec ea que in hac vita suis amato-
 ribus dare p̄suevit. **U**n̄ q̄ dig-
 ne ad hoc sacramentū accedit et sumit
 maximū ex hoc gaudiū in corde suo p̄-
 cipit. Testat hoc bea. bern̄. sic dicens.
 Qui sanctā eucharistiā digne sumit.
 nunq̄ maius gaudiū in tota vita sua
 refrigeriū quoq̄ expressit. q̄ qd̄ in
 sumptōe corporis et sanguinis xp̄i fides
 liter degustavit. h̄c ber. Nec mirū qz
 p̄ dignā corporis xp̄i sumptōz mens de
 uota transmutat in deū. et cor gratiaz
 fonte potat. **U**n̄ bylarus. Digne ac-
 rite credit q̄ mens illa sancta tora in
 deū salubriter transmutat que digna
 sancte eucharistie demonstrat. Item
 fulgēci. Qui digne scr̄az eucharisti-
 am miserit in cor suū. in ip̄o p̄culdu-
 bio fontes gr̄az fluent et refluēt in eter-
 nū. **I**tes damascenus. Qui digne per-
 esum corporis et sanguinis xp̄i in corpo-
 ratus xp̄o fuerit vnus cū xp̄o incorrup-
 tus et floridus p̄manebit in eternum.
Notandū est etiā q̄ inter oīa do-
 na nulla gr̄a ita valēter accēdit ī amo-
 rē dī. quē admodū corporis xp̄i digna
 susceptio. De hoc p̄quendā sic d̄. Ho-
 ra q̄ p̄re oībo alijs gr̄az xp̄i corporis

coīcatō in nobis accendit caritatem.
 Qui em̄ panē calidū de clibano iā ac-
 ceptū comederit. cū pane vtriq̄ sumet
 et calorē. Sic qui corpus xp̄i come-
 dit in clibano cordis sui. in maxia car-
 itate decoctū. in eadē comedit etiam
 caritatē. Ignitus quippe amor et sui-
 scipis in corpe ei? quo sumpto et nos
 inardescimus et ip̄m semp̄ amplius
 esurimus. h̄c ille **H**ec vero c̄surica
 quanto maior fuerit tanto maiorē car-
 itatē in hōie accēdit. et quanto quis
 maiorē caritatē habuerit. tāto corpe
 eius intimius et validius māducabit.
Testat hoc anselmus qui sic d̄. **S**acra-
 mentum d̄nici corporis ille plus mādu-
 cat. qui plus amat. et plus amādo ruc-
 sum et plus manducat et plus et plus a-
 mat. licet huius amoris in hac vita n̄
 nisi vt pignus quoddam accipiamus
 plenitudinē eius in p̄m̄tū in futuro se-
 culo expectātes. h̄c anselmus. **Q**uā-
 uis em̄ p̄fectiviri cū magna habūdā-
 tia gratie hoc sumant sacramētū. nul-
 la t̄n̄ est p̄ratio gratie ad eternā glori-
 am in quā angeli et sanctorū ante deū
 vident facie ad faciem. et d̄gustāt dul-
 citer eterna xp̄i munera. **D**e hoc bea.
Ber. in sermōe d̄ cena domini sic ait
Mibi apponit veritas sed in sacramē-
 to. angelus ex adipe frumenti sagina-
 tur et nudo grano saturat. me oportet
 interim quodā sacramenti cortice es-
 septentū carnis sursure. palea littere
 fidei velamine et h̄c talia sunt que ḡ-
 stata afferūt mortē. si nō de p̄m̄ctis
 sp̄s quārulū cūq̄ accipiunt p̄dimen-
 tū. qd̄ fit per donū intellectus. **D**em̄
 q̄ absq̄ sp̄s sacramentū ad iudicium
 sumit qz caro nō prodest et littera oc-
 cidit et fides sine op̄ibo octosa v̄l mor-
 tua est. sed spiritu sancto est qui vivifi-
 cat. vt vivamus in eis. **Q**uā tali bet
 aut̄ habundancia sp̄s noster pingue

scat non tamē pari iocunditate sumi
tur cortex sacramenti ⁊ adeps frumē
ti fides ⁊ res memoria ⁊ p̄sentia eter
nitas ⁊ r̄ps vultus ⁊ speculuz ymago
dei ⁊ forma serui. nempe in omnibus
fides est locuples. intellectus v̄o pau
per. h̄c Bern. **R** Sed ⁊ hoc con
siderandū q̄ sacra communio ⁊ p̄cep
tio huius salutiferi sacramenti nō so
lum facit in dei amore feruentes sed
etiaꝝ reddit homines ad resistendum
temptamentis dyaboli fortiores quia
malignus sp̄s cū persp̄erit hospici
um cordis vniuscuiusq̄ deuoti per ho
spitem fore occupatū. intelligit p̄pter
diuinā p̄senciā locū ad temptandum
sibi esse preclusū ⁊ iō quodā p̄cussus
timore p̄fusus abscedit. **Uñ** dicit ȳsi
corus. **S**uscipe dominū ih̄sū tue mē
tis hospicio. cū aut̄ aduersarius tuus
hospiciū tuū viderit occupatū celestis
fulgore p̄ncie intelligit temptamētis
suis interclusus esse p̄ cristū. **Hec** ȳsi
corus. **Nā** scdm̄ q̄ d̄t Criso. **U**t leo
nis flammā spiritātes. sic ab illa men
sa discedi? terribiles effecti dyabolo.

Filius

Quopro etiā hoc scire an scz hoc sa
cramentū delectemalia. ⁊ vtrū
possit homo accedere ad cōionē sanc
tam in venialibus peccatis

Capitulum XXV Pater I

Sire debes qd̄
sacramentū corporis domini
ei maxime efficacie est. qz homo cū ac
cedit ad hoc sacramentum sumendo
illud deuote. peccata venialia si que
sunt delectur ⁊ in gratia dñi roborat̄
tur. **Testat̄** hoc bea. bern. qui sic ait.
In sacramento altaris peccatū venia
le delect. homo in gratia roborat̄. ani
ma celesti dulcedie inebriat̄. **Et** notā
dū q̄ x̄ps semel obtulit hostiā corporis

sui in cruce moriendo p nobis. **Nūc**
veroyt d̄t bea. Augu. **Q**uotidie obla
tio iterat̄ licet x̄ps semel sit passus. qz
quotidie peccamim? peccatis. sine q̄
bus mortalis infirmitas vivere nō p̄t
⁊ qz quotidie labim. quotidie x̄ps p
nobis mistice ymolat̄. **Dedit** etiā no
bis hoc salutis sacramētū vt quia nos
quotidie peccamus. ⁊ ille iā mori n̄
p̄test. per hoc sacramētū remissionē
peccatorū p̄sequamur. **Q**uotidie cōe
ditur ip̄e ⁊ bibit̄ in veritate sed iteger
et viuus manet. h̄c Aug. **Dic̄** ⁊ de eo
dem beatus Ambro. x̄ps semel vnam
obtulit hostiā corpus scz suū. ⁊ q̄ hoc
sacrificiū sepius a nobis reperit̄ idēz
quotidie causa est n̄e infirmitatis qz
quotidie peccamus. **S**i quocienscū
q̄ effundit̄ sanguis cristi in remissionē
peccatorū effundit̄. deo illū semp̄ acci
pere. vt semp̄ m̄sibi peccata dimittat̄.
qui semper pecco. semp̄ deo habere
medicinā. qui em̄ vulnus habet. medi
cinā requirit. vulnus est qz sub pecca
to sumus medicina est celeste ⁊ venera
bile sacramētū. **Hec** ambro. **U**
Ubi etiā p̄siderandū q̄ res h̄? sacramē
ti est caritas que excitat̄ in hoc sacramē
to p̄ qd̄ peccata venialia remittūt ma
ior em̄ est virtus caritatis cuius est hoc
sacramentū q̄ venialiu peccatorū. **D**e
hoc thomas de aquino sic dicit. **I**n sa
cramento cristi duo possunt p̄siderari
vicz ip̄m sacramentū ⁊ res sacramēti
et ex vtroq̄ apparet q̄ hoc sacramentū
habet virtutē ad remissionē venialiu
peccatorū. nam hoc sacramentū sumi
tur sub specie cibi nutrientis. nutritiū
tū aut̄ cibi est necessariū corpori ad
restaurādū id quod quotidie deperdit̄
ex actiōe caloris natural̄. spiritualit̄
autem a nobis quotidie aliquod deper
ditur ex calore p̄cupiscentie p̄ peccata
venialia. que diminuūt feruorez cari
R .iij.